

A

Als kind had ik 's avonds, voordat ik ging slapen, hele gesprekken met, ja met wie eigenlijk? Ik ging er altijd heel plechtig voor liggen, op mijn rug met mijn handen gevouwen op mijn buik en ik keek naar de sterren, want de gordijnen mochten nooit dicht zijn. Ik voelde dat het bijna Heilige momenten waren, die gesprekken of liever, monologen. Ik stelde vragen, heel veel vragen, zoals "Wat doe ik hier op aarde?", "Wat is eigenlijk de zin van mijn leven?", "Waar kom ik vandaan?" en van dat soort zwaar genre. Blijkbaar moest ik het zelf uitzoeken, want antwoorden kreeg ik niet echt, tenminste niet dat ik me herinner.

Later zat ik op de HAVO en borrelden vaak weer dezelfde vraagstukken omhoog. Maar nu meer in de trant van "Wat heeft een diploma halen voor zin?", "Waarom moet ik al deze onzin leren?", "Is het eigenlijk wel waar wat er in dit boek staat"? Maar gelukkig hadden daar de volwassen mensen om me heen deze keer wél een antwoord op. Een diploma haal je om door te kunnen leren, zodat je een goede baan krijgt en veel geld verdient. Je snapt later pas dat het geen onzin is en alles wat in de boeken is geschreven is waar. Nu raakte ik pas echt in paniek. Zat het werkelijk zo in elkaar? Nog meer jaren naar school, een baan, een baas, geld verdienen? Mijn onderbuikgevoel, of misschien wel die mysterieuze mevrouw of meneer van vroeger waar ik mijn gesprekken mee voerde, zei dat er iets helemaal niet klopte aan dit verhaal. Ik merkte dat geen van deze opties mij in de jubelstemming brachten en werd er behoorlijk depressief van. Is dit waarvoor ik geboren ben? Ik kon het me werkelijk niet voorstellen, maar dat was mijn eerste bewuste kennismaking met de regels van "het Systeem". Het gevolg was, dat ik op mijn 18de samenwoonde met een 10 jaar oudere man met een goede baan. Die zou wel voor me zorgen, een geniale escape leek me dat. Pffff, ik was verlost, bevrijd, ik kon mezelf zijn, in vrijheid elke dag voelen wat ik nodig had en mijn leven werkelijk leven, dacht ik. Zo simpel was het helaas niet. Op mijn 22ste was ik weer vrijgezel en later werd ik zelfs alleenstaande moeder. Werkende moeder, je weet wel, met een baas.

Als je moeder wordt kom je pas echt met "het Systeem" in aanraking. Dat begint al een paar dagen na de geboorte van je kindje met een hielprikje. Hielprikje? In mijn baby? Ondenikbaar, dus na een kopje koffie is ze weer gegaan, de niet-uitgenodigde juffrouw met haar naalden. Toen kreeg ik oproepen voor vaccinaties. Nu had ik toevallig een 9 maanden durende studie achter de rug tijdens mijn zwangerschap over vaccinaties, inhoudsstoffen, bijwerkingen, tabellen en getallen, kinderziektes en wat al niet meer, want ik zag de bui al hangen en wilde goed beslagen ten ijs komen. Tegenwoordig noemen ze mij een anti-vaxxer, toen was er nog niet eens internet, laat staan dat er naam voor mijn soort mensen bestond. De juffrouw van het consultatiebureau wist er in ieder geval minder van dan ik, dus, weliswaar onder luid protest van haar kant, zijn we ieder onze eigen weg maar gegaan. Ik kan nog wel even doorgaan. Ze moeten namelijk naar school, die kinderen. Wist je dat ze met 5 jaar pas leerplichtig zijn? Ik wel. Dan gaat de GGD zich ermee bemoeien. Onderzoeken, problemen zoeken, vragenlijsten.....

Ik werd een wakker-schudder. Ik kon niet anders. Ik klom in de pen bij alles wat in mijn ogen niet deugde in deze wereld. En dat was nogal wat! Ik schreef brieven naar huisartsen, de GGD, het UWV, schooldirecteuren, ouderraden, de vereniging voor kwakzalverij, gemeentes. En nu aan jullie. Ik kan weer niet anders. En ik heb tijd genoeg op dit moment, want we zitten thuis.

Mijn onderbuikgevoel, plus, en nu weet ik het zeker, ook die mevrouw of meneer waar ik vroeger gesprekken mee voerde, zegt dat dat niets met een coronavirus te maken heeft. Een griepvirus dat tot nu toe zo'n 1600 mensenlevens heeft gekost, zo wordt gezegd. Als je even verder zoekt blijkt dat slecht 85 personen geen andere ernstige medische problemen hadden (6-4-2020). Even ter vergelijking: in 2018 lieten 9000 mensen het leven door de seizoensgriep. En daarom zit heel Nederland binnen, zijn de scholen en de horeca dicht en zitten de ZZP-ers zonder werk?

Ik begin me weer vragen te stellen. Is dit wel een pandemie? Waarom kunnen we ineens niet meer overal met contant geld betalen en wat betekent dat voor onze privacy? Komt het niet goed uit dat de boeren vastzitten op hun erf? Komt het niet goed uit dat we niet meer kunnen demonstreren, want dat maakt weinig indruk met maximaal 3 mensen. Is het niet handig dat we zo bang zijn dat we vele noodwetten zullen accepteren, die er normaal gezien nooit door zouden gekomen? Is de wereld overgenomen, met als enige wapen, een virus en de media? Dat we zelfs bang zijn voor elkaar lijkt wel een beetje op een verdeel-en-heers-strategie. En hoe zat het ook alweer met "problem-reaction-solution"? De eerste 2 zijn er al, de derde ligt misschien al wel klaar in de vorm van een verplichte vaccinatie. Zomaar wat vragen ter overpeinzing en het zijn er nog veel meer, dat kan ik je zeggen. Zet die TV maar eens even uit en realiseer je dat al die mensen die in hun huizen gevangen zijn gezet, daar niet door een virus zitten maar door een overheid. Dat het op zijn minst vreemd is dat we blij zijn dat we de straat nog op mogen in Nederland. Huh? Mogen? Betonblokken op de grensovergang naar België? Een kliklijn? Serieus?

Zet jezelf eens op een nieuwsdieet en probeer eens uit de angstmodus te stappen. Een mooie manier om dat te doen is om er een werkwoord van te maken. Ga daarvoor rustig zitten en voel de angst. Zeg tegen jezelf: "He, het angst in mij, interessant". Het is een gevoel, meer niet. Het verhaal dat je eraan ophangt laat je lekker los. He, he, wat een opluchting. Voordeel is dat je immuunsysteem er ook acuut een opkikker van krijgt. Want angst verlamd en verkrampt en brengt je in een vlucht-of-vechtmodus. Dat kost zoveel energie dat je immuunsysteem op een laag pitje gaat werken. En nu, in de ontspanning, ga je eens rustig voelen wat hier aan de hand is. Je komt weer bij je kracht, je intuïtie, je wordt wakker. En als we met heel veel wakkere mensen zijn, maken we samen een prachtige nieuwe wereld. Eentje van zuiverheid, waarheid, liefde, ik bedoel echte liefde, mededogen, eenheid, licht en meer van dat "zweverigs". Dan laten we ons nooit, nee nooit meer zomaar gevangen zetten. We laten ons nooit, nooit meer angst aanjagen of al onze mensenrechten en bestaansmiddelen zomaar afnemen. Het tegenovergestelde van angst is liefde. Kom uit de angst en ga in de liefde. Liefde als eerste voor jezelf, dan voor de ander, voor de planeet, voor al haar bewoners en ten slotte voor het leven, in vrijheid.

Ik weet inmiddels waarom ik in deze tijd geboren ben, wat ik hier op aarde doe en wat de zin is van mijn leven. En jij weet het nu ook.

